

SALONUL DE PROIECTE

EROISMUL RĂSARE ÎNTR-UN DEPOZIT DE MĂRFURI

5 Martie – 24 Mai, 2015

Simion Cernica s-a născut în București iar din 2011 trăiește și lucrează în Los Angeles. S-a apropiat de artă construindu-și o metodă personală de studiu al artei contemporane și fenomenelor conexe încă de la mijlocul anilor '90. A ales această cale drept statement personal (aproape „sinucigaș” ca dinamică artistică), ca răspuns și nevoie pentru o mai bună strategie de a studia și practica arta contemporană în contextul multidisfuncțional al acelor ani, dar chiar și după – nu numai în cadrul studiului academic sau în practica oficială a artei, ci și în întreaga societate. Dacă inițial și-a concentrat atenția pe fotografie, pictură, film, video, astăzi lucrează cu orice formă de limbaj vizual și performativ ce poate susține conceptual și formal proiectele sale. Acum continuă să-și negocieze poziția de artist (român) și cetățean (RO/EU/SUA), indiferent de locația geografică unde activează.

Claudiu Cobilanschi trăiește la granița neclară dintre artă și media, folosind, ca jurnalist, medii multiple pentru feluri diferite de expresie și ca artist, beneficiul influenței reciproce ale acestor medii. În practica sa, abordează problemele gândirii stereotipice, anticipare și fizicalitate, proiectând mesaje în contexte diferite: fotografie, portrete-oracole, sculpturi post-apocaliptice, studii de expresivitate în imagini convenționale, documente video ale imigranților, saune DIY, filme interactive etc. A lucrat în contextul și a testat limitele unor instituții cum ar fi ParadisGaraj & Die Kunsthalle Bukarest, Spațiul Platforma, MNAC Anexa, Barbara Seiler Gallery Zürich, Depo Istanbul, Rotwand Gallery Zürich, IGBildendeKunst Viena, Nida ArtColony Lituania, HBK Saar Deutschland, Kunsthalle Krems, Romanian Cultural Institute, Bucharest Biennale, Kunsthalle Winterthur etc.

Ion Dumitrescu a început cu balet clasic, apoi a făcut o trecere bruscă spre dans contemporan, pentru a ajunge în 2008 la practica postspectacol, o practică și un set de strategii de *performance* pe care le-a co-inițiat cu Florin Flueraș. A dezvoltat *performance*-uri care încearcă să destabilizeze și să provoace identitatea artistică și conceptul de timp. Printre ramificațiile practicii postspectacol a pus bazele Candidaturii la Președinție. Ion Dumitrescu este preocupat și de muzică, fiind inițiatorul *label*-ului bucureștean Future Nuggets. A produs și lansat LP-ul de debut

Steaua de Mare și primul LP al trupei legendare Rodion G.A. împreună cu Strut Records (Londra).

Florin Flueraș schimbă și amestecă adesea contextele în care activează: dans contemporan, arte vizuale, activism abstract, teorie. E implicat în proiecte de lungă durată ca *Unsorcery*, *Postspectacol*, *Candidatura la Președinție*, *Romanian Dance History*, *Robin Hood Minor Asset Management*, *Bezna*. Multe din aceste entități conceptuale au căpătat un fel de autonomie în timp, iar să lucrezi în interiorul lor poate însemna doar să înveți să le asculți și urmărești dorințele. *Unsorcery* e entitatea conceptuală cea mai acaparantă în momentul ăsta, așa că în prezent el e implicat în dezvoltarea de *performance-uri* și teorii *Unsorcery* prin intermediul unor practici și concepte ca *Dead Thinking*, *Second Body*, *End Dream*, *Eternal Feeding*.

Paul Dunca – un activist al corpului queer – s-a născut în București unde continuă să trăiască și să muncească. După ce a absolvit Universitatea Națională de Teatru și Film (secția Coregrafie) și masterul de Scriere Dramatică în cadrul aceleiași facultăți, a încercat să nu spună niciodată NU. Acesta este și motivul pentru care munca sa are un caracter eclectic și include o expresie cât mai diversă: de la chelner la propria emisiune pe MTV, de la artă comunitară și go-go la reprezentarea României ca performer la Bienala de Artă de la Veneția, de la articole în reviste glossy și roluri în filme locale la spectacole prezentate la Centrul Național al Dansului București sau pe scena din Judson Church, New York. Una peste alta, el este fericit atunci când se poate face util.

Ștefan Tiron colaborează pe probleme de psihotronică, technocultism și bioconspirație cu Departamentul Zero, Subcultural Scuba Diving, biserika.ro, Utopiana, ParadisGaraj, planetneukoln, Monochrom, Fanclubul Reușitelor Românești, BMR, Centrul de Calcul, Candidatura la Președinție, Căminul Cultural, Otaku Entertainment, Sefeu etc. 1995 participă la filmul *Rezervația* primul eco-horror din România; 2006-2013 inițiază și co-curatoiază o serie de evenimente la granița dintre artă/știință/cosmologie reunind pasionați ai explorării universului/aventurii spațiale în muzee de istorie naturală regionale/universități/galerii/domicilii private/centre culturale alternative sub egida A.S.C.N.O.U. <https://cozzzmonautica.wordpress.com/> 2005 curator *Interzis Minorilor 18 + culturile tinere sub semnul interdicției* la Galeria Nouă; 2006 *Domiciliu Forțat: camere otaku în România* la Mediamatic Foundation Amsterdam; 2007 împreună cu Alexandra Croitoru *RAPORT PRELIMINAR asupra folosirii armelor psihotronice de distrugere în masă în România*; 2009 la Köln SIGINT/Chaos Computer Club transferă tehnologie de supraveghere din est în vest; 2010 la Chișinău lecție practică

de ecologie urbană/biologie invazivă pentru cei tineri, tur ghidat de ST/Vadim Țigănaș; 2013 la Utopiana/Geneva *Horrorshop de Hiperdensitate post-invazivă*; TW@TironStefan fabulații tehnostiințifice și blesteme xenozoice

Mihai Lukacs este un artist care lucrează la limita dintre performance, teorie și teatru. După studii de științe politice, regie de teatru, psihanaliză și studii de gen, a încercat să integreze toate aceste discipline în proiectul său artistic. Ultimele sale practici performative vorbesc despre întuneric și relația dintre romi și gagii (*Sara Kali - The Dark Madonna* Viena 2014, *Gadjo Dildo* București 2015), umilire publică (*Public Humiliation #1-3, Like a Bit of Luggage* Viena 2013, *PRIMVS* Hanovra 2014), comunism utopic și eliberare sexuală (*Queer Worker* Viena 2013, *Queercore* București 2012) și în general despre vulnerabilitate, slăbiciune și precaritate. În 2014, alături de Mihaela Drăgan, a inițiat compania de teatru Giuvlipen.

Alexandru Fifea este actor (UNATC, 2007) și activează în proiecte de teatru independent din sfera teatrului documentar, social, militant. A realizat monodrama *Eu, gen* (2012). În prezent joacă în cadrul proiectului de teatru comunitar *4MP*, (regia Catinca Drăgănescu), în spectacolele *Nu ne-am născut în locul potrivit* (de Alice Monica Marinescu și David Schwartz) și *Talk to the Bomb* (regia Lala Mișosniky).

Cătălin Rulea este artist și muzician, membru fondator al Centrului de Introspecție Vizuală / Asociația PPLUS4 (activ între 2008-2013). Este activ pe scena de muzică alternativă și implicat în proiecte de teatru contemporan. A colaborat cu Ioana Păun la proiectul *Produce Domestice* și cu David Schwartz la proiecte precum *Capete înfierbântate* sau *Nu ne-am născut în locul potrivit*. A avut expoziții la Cooper Gallery / Dundee, Tribwerk Gallery / Halle, Fotogalerie / Viena, Bucharest Biennale 2, Kunsthalle / Viena, Vienna Art Fair. Este autorul designului pentru publicații precum *Ion Grigorescu – Omul cu o singură cameră* sau *Studio Basar – Evacuarea Fantomei* și parte din comunicarea vizuală pentru Centrul de Introspecție Vizuală. A fost co-curator al *Ars Telefonica* (2008).

David Schwartz este regizor de teatru, trăiește și lucrează în București. Este interesat de performarea istoriei recente, istorii subiective ale tranziției post-socialiste, arta ca mijloc de emancipare politică. Lucrează la proiecte de teatru politic care implică: comunități de mineri și alți muncitori; vârstnici instituționalizați; refugiați. Este co-inițiator al Gazetei de Artă Politică <http://www.artapolitica.ro> și al Platformei de Teatru Politic <http://www.artapolitica.ro/platforma2015>.

Irina Gheorghe a studiat pictură și fotografie la Universitatea Națională de Arte București. Este interesată de felul în care diferite discipline pot fi preluate imprecis de către altele, și – în imposibilitatea unei traduceri de la un mediu la altul – ireverent reconfigurate. Interese recente includ teme ca vagul, ambiguitatea și disimularea în contextul unei cercetări mai lungi despre știință și supranatural în Europa de Est. Alte investigații includ modulațiile afective ale politicii actuale în cadrul Biroului de Cercetări Melodramatice și traseele întunecate ale cunoașterii ca parte din grupul Bezna.

Ivana Mladenovic trăiește și lucrează în București. Este absolventă a Universității Naționale de Teatru și Film și este recunoscută pentru filme documentare și de ficțiune selectate la festivaluri din întreaga lume. A primit premiul *The Heart of Sarajevo for Best Documentary* pentru filmul *Turn Off the Lights*, care a avut premiera la festivalul de film Tribeca în aprilie 2012 și o lună mai târziu în România în cadrul Festivalului Filmului European la București. În prezent lucrează la primul ei lungmetraj de ficțiune bazat pe cartea lui Adrian Schiop, *Soldații. Poveste din Ferentari*.

Zamir Suleymanov este un artist din Azerbaijan. A participat în expoziții cum ar fi *Limit to transit* (2015, KicikQalaArt, Baku), Moscow Young Art Biennale 2014, Tbilisi PhotoFest (2014), GRID Photobiennale (2014, Amsterdam).

Iulia Gabriela Toma este artistă mixed-media, lucrează atât cu mediile de expresie estetică din jurul materialului textil ca prim studiu, cât și cu fotografie, pictură, instalație și text. Se concentrează în ultima vreme pe temele sociale ale căror rezonanță o regăsește în propriul parcurs: feminism, drepturile femeii, relațiile interpersonale din comunitățile închise, materialitatea urbană a locuirii, echitate socială etc. Participă în expoziții de grup precum *De la aftershock la nemurire. Discotopia* (2014, Spațiul Platforma, MNAC Anexa, București), *Untitled Fighter* (2014, solo show, Galeria Ivan București), *Working Title* (2014, MAGMA, Sf. Gheorghe), *Schimbul 1, Schimbul 2 și Tura de Noapte*, (2013, Spațiul Platforma, MNAC Anexa, București), *Ceea ce distrugem și celebrăm în același timp* (2012, Salonul de proiecte, MNAC Anexa, București), *Dear Money* (2013, Salonul de proiecte, VIENNAFAIR).

Mona Vătămanu & Florin Tudor trăiesc și lucrează în București. În ultimii ani proiectele lor au putut fi văzute la Kunsthalle Lissabon (Lisabona, PT), Extracity (Antwerp, BE), Daad Galerie (Berlin, DE), Secession (Viena, AT), Bak (Utrecht, NL), Centre Pompidou (Paris, FR), Württembergischer Kunstverein (Stuttgart, DE), Frankfurter Kunstverein (Frankfurt, DE), Ludwig Museum (Budapesta, HU), ms2 Muzeum Sztuki (Łódź, PL), Muhka (Antwerp, BE), Frac Lorraine (Metz, FR), New

Museum (New York, NY), 1st Ural Industrial Biennial (Ekaterinburg, RU), Venice Biennial (Veneçia, IT), 5th Berlin Biennial (Berlin, DE), 12th Istanbul Biennial (Istanbul, TR).